

[Miljøministeren]

Regeringen må derfor afvise beslutningsforslaget.

Camre (S):

Ingen politiker og ingen embedsmand ville i dag drømme om at placere et a-kraftværk sådan, at der inden for en radius af 40 km rummes to storbysamfund med over 2 millioner indbyggere tilsammen, København og Malmø. Men da Barsebäck blev bygget, havde man ikke så realistiske risikovurderinger, som vi har i dag.

At værket er bygget, er ikke et argument for at acceptere, at det forbliver der. I den danske delegations udtalelse i den svenske danske Barsebäckkomité's rapport hedder det bl.a. – jeg citerer fra rapportens side 14:

»Delegationen finder, at Barsebäckværkets placering i forhold til Danmark og navnlig den danske hovedstad bør tillægges en afgørende betydning ved den sikkerhedsvurdering, som ifølge den svenske riksdagsbeslutning skal være bestemmende for den rækkefølge, hvori de svenske kernekraftværker nedlægges. Dette må efter delegationens opfattelse indebære, at spørgsmålet om valg af tidspunkt for Barsebäckreaktorernes lukning må undergives en selvstændig vurdering, og at denne må føre til en væsentlig fremrykning af disse reaktorer nedlæggelse i forhold til, hvad der ellers ville blive tilfældet – således at Barsebäckreaktorerne bliver blandt de første, som nedlægges. Delegationen indstiller, at denne vurdering og dermed værkets nedlæggelse fremmes mest muligt.«

Ved en omfattende ulykke på Barsebäckværket vil der blive behov for evakuering af over 2 millioner mennesker. Det må anses for noget nær en umulighed. Økonomisk, administrativt og psykologisk vil blot nogle måneders evakuering af hovedstadsområdet være ødelæggende for Danmarks udvikling i årtier.

Det hævdes fra mange sagkyndiges side, at Barsebäckværket er et af verdens sikreste a-kraftværker, og at den svenske stat ikke har sparet på investeringer for at sikre værket bedst muligt. Vi tvivler i socialdemokratiet ikke på, at Barsebäckværket har en væsentlig højere sikkerhedsstandard end de østeuropæiske og sovjetiske a-kraftværker. Disse værker er bygget med en anden teknik. De mangler den sikkerhedsindkapsling, de avan-

cerede køleanlæg og det filteranlæg, som Barsebäckværket har, og som utvivlsomt i visse situationer kan gøre konsekvenserne af en ulykke mindre omfattende. Men uanset sikkerhedsforanstaltningerne er der en risiko ved driften af Barsebäckværket, som er uacceptabel, simpelt hen fordi konsekvenserne af uheld vil være så store.

Vi har i årevis set eksperternes vurdering af risikoen ved driften af a-kraftværker: 1 ulykke på 1 million reaktorår. Ulykken på værket ved Tremileøen i 1979 og nu senest Tjernobylulykken viser klart, at eksperternes risikovurderinger er ren teori, som ikke holder i praksis. Der er grund til at understrege, at den uansvarlige sikkerhedsfilosofi, der ligger bag konstruktionen af de sovjetiske og de østeuropæiske værker, indebærer en meget stor risiko ikke blot for de lande, hvor disse værker er placeret, men også for os i nabolandene, ja, for hele verden.

Der er grund til at rette meget stærk kritik imod den helt utilstrækkelige oplysning – for ikke at sige den hemmeligholdelse af kendsgerninger – som Sovjetunionen har gjort sig skyld i efter ulykken ved Tjernobyl. Der må tages internationale skridt til at lægge pres på Sovjetunionen både for at kræve fuld belysning af alle elementer af ulykken og for at kræve sikkerhedsmæssigt uforsvarlige sovjetiske og østeuropæiske værker lukket.

Jeg minder i den forbindelse om, at Willy Brandt har givet udtryk for, at en SPD-regering i Vesttyskland ville tage omgående skridt til at standse de vesttyske kernekraftværker i erkendelse af, at denne form for energiproduktion på sit nuværende stade rummer for store risici for mennesker.

Det er ved denne sidste ulykke blevet helt klart, at de danske beredskabsplaner er utilstrækkelige, og vi imødeser en fuldstændig revurdering af beredskabet herhjemme. I den forbindelse hæfter jeg mig ved, at ansvarlige ledere på rigshospitalet på det seneste giver udtryk for, at rigshospitalet har fuldt tilstrækkeligt beredskab, uanset at den relevante afdeling ikke er permanent bemanded og det oplyses, at man ikke kan modtage et større antal end 20–30 mennesker, som har været udsat for stråling, ad gangen. Det må være et lille uheld på forsøgsstation Risø, man er programmeret for.

Det hele bliver endnu mere grotesk af, at man mener sig berettiget til at lukke munden